

Februarske drobtinice

V skupini Mravljice je bil mesec februar obogaten z različnimi tematikami.

Na začetku meseca smo spoznavali največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna. Ob ogledu prispevka na računalniku smo spoznali zanimivosti iz njegovega življenja in nekaj njegovih del. Najbolj nam je bila všeč animacija Povodnega moža. Ogledali smo si slovensko zastavo, se pogovorili o pomenu grba ter poslušali slovensko himno. Franceta Prešerna smo tudi narisali.

Pred pripravami na pustovanje nas je čakalo še praznovanje Nušinega rojstnega dne. Nuša si je okrasila torto, mi pa smo ji zapeli in izrekli svoja voščila. Prebrali smo dve pravljici o pujsi Pepi in se fotografirali. Ogledali smo si še kratek odlomek iz filma Srečno Kekec.

Nadaljevali smo s pripravami na pustovanje. Izdelali smo barvne zastavice, z njimi okrasili igralnico in hodnik ter izdelali maske iz mossgumi pene – mravljice. Ponovili smo že znane pustne pesmi.

Uredili smo si še kotiček z različnimi pustnimi kostumi, kjer so se otroci radi zadrževali.

Na pustni torek so se po našem vrtcu sprehodile prekrasne maškare, vile, princeske, pikapolone, vojaki, policisti, celo božiček in vesoljec. Po obveznem fotografiranju smo odšli na pustno rajanje v skupino Slončkov, se sprehodili po šoli, nadaljevali pa s sprehodom po Dragatušu.

Čeprav letos maškare niso imele dosti dela s preganjanjem zime, so vseeno dosegle svoj namen in k nam priklicale pravo pomladno vreme. Tople dneve smo izkoristili in veliko časa preživeli na skirojih ter triciklih na igrišču ali odšli na dolge sprehode.

Nekatere otroke je sredi meseca čakal vpis v 1. razred, zato smo dan pred tem šolarje in učiteljico 1. razreda tudi obiskali. Ponosno so nam pokazali svoje učbenike in zvezke ter z navdušenjem pripovedovali, da jim je v šoli lepo.

V skupini se nam je pridružila nova vzgojiteljica Maruša. Po vseh kadrovskih spremembah v zadnjem mesecu se veselimo njene stalne prisotnosti in vsakodnevne rutine.

Nestrpno pa smo čakali tisti petek, ko bomo lahko v vrtcu preživeli noč brez staršev. V pričakovanju smo se tako 16. 2. 2024 ob 17. uri zbrali v naši igralnici. S seboj smo prinesli športna oblačila in obutev ter pižame, vzglavnike in igračke za spanje. V telovadnici naše šole sta nas že čakala Mitja in Manca, ki sta nam pripravila zanimivo gibalno urico. Po začetnem ogrevanju smo se naučili, kako se pravilno naredi preval naprej, nato pa se preizkusili v različnih nalogah na dveh poligonih. Zdelo se nam je, da se kazalci na uri premikajo hitreje kot po navadi. Vsi skupaj smo zelo uživali. Gibalno urico smo zaključili z umirjeno igro. Ker smo bili zelo uspešni, nam je Mitja podaril svetleče zaplestnice, s katerimi smo zaplesali v temi. Pravo presenečenje pa je šele sledilo. Obiskala nas je Miki miška. Z nami je zaplesala, se fotografirala in nam razdelila sladka darilca. Potem smo si privoščili večerjo, se preoblekli v pižame

in si pripravili še kino večer. Seveda ni manjkalo niti slanih prigrizkov. Po koncu risanke smo si umili zobe in prisluhnili še pravljici za lahko noč. Ura je bila že pozna in utrujeni smo zaspali. Noč smo preživeli dokaj mirno. Zjutraj smo si pripravili zajtrk, si izmenjali mnenja o preživetem večeru in noči ter si ogledali še kratko risanko. Otroci so za pogum, ker so prvič prenočili v vrtcu brez staršev, prejeli tudi diplomo. Ponosni in zadovoljni so stekli v objem staršev. Ta noč bo zagotovo vsem ostala v lepem spominu, z željo, da vse skupaj še kdaj ponovimo.

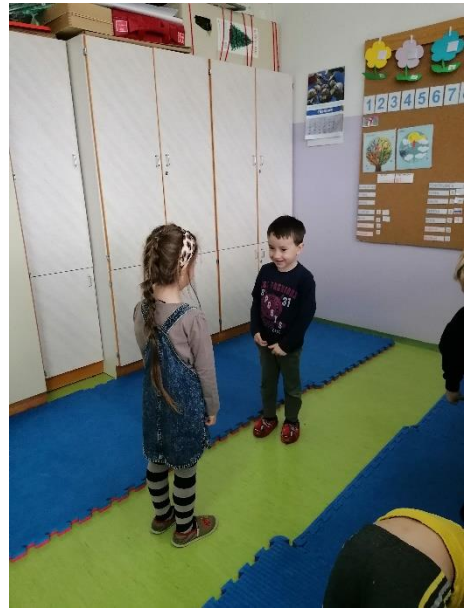

Ob koncu meseca smo se na predlog Nacionalnega inštituta za javno zdravje posvečali aktivnostim, ki vključujejo področje samospoštovanja pri otrocih. Ob pogovoru o tem, kdaj se počutimo dobro in kdaj ne, smo izjave otrok tudi zabeležili. Spoznavali smo različna čustva, poskušali ubesediti, kako se v določenem trenutku počutimo. Čustvom smo določili obliko, simbol, pa tudi barvo. Otroci so poleg osnovnih čustev – veselje, jeza, žalost in strah, omenili še ljubezen in dolgočasje. Pogovarjali smo se o odzivih na različna čustva in pri tem poudarili predvsem pozitivne, sprejemljive odzive. V tem času smo večkrat glasno pohvalili otrokove spretnosti in veščine, predvsem pa opazili vložen trud ob določeni dejavnosti. Vzgojiteljice smo pripravile didaktični material, ob katerem smo se pogosto pogovarjali. Nekoliko težja naloga je bila ozavestiti in prepoznati pozitivne lastnosti posameznega otroka (vsak zase in za ostale otroke v skupini). Vse pozitivne lastnosti smo zapisali in jih nalepili na vidno mesto v igralnici. Otroci so jih želeli večkrat prebrati in se trudili, da bi jih imeli čim več. Pogovore smo popestrili z različnimi igrami: Glasbeni kipi, razgibavanje v paru ob zgodbi Muca in kuža, Ogledalo. Brali smo tudi različne zgodbe, barvali mandale in se veliko pogovarjali o tem, kako se počutimo.

Zadnji teden v mesecu sta nas obiskala medicinska sestra Anita in Piko. Skupaj smo si umili zobe, povedali, da zanje lepo skrbimo, in se poigrali s Pikom.

Počitniške dneve smo izkoristili tudi za igro v telovadnici.

